

Μνήμη αγίας οικογένειας Μεγάλου Βασιλείου κι οσίου Ευστρατίου του Θαυματουργού (9 Ιανουαρίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, Κυριακή μετά τα Φώτα, η Αγία μας Εκκλησία εξακολουθεί να εορτάζει τη μεγάλη εορτή των Θεοφανείων. Επίσης, τιμά τη μνήμη του Αγίου Μάρτυρος **Πολυεύκτου**, του Οσίου Πατρός ημών **Ευστρατίου** του Θαυματουργού, των αγίων **Παρθеноμαρτύρων Νεολλίνας, Δομνίνας και Παρθένας της Εδεσσαίας**, τη μνήμη του **Οσίου Πέτρου, Επισκόπου Σεβαστείας** και της αγίας **Οικογενείας του Μεγάλου Βασιλείου (Βασίλειος και Εμμελεία οι γονείς, Βασίλειος, Γρηγόριος, Πέτρος, Ναυκράτιος, Μακρίνα και Θεοσέβεια τα τέκνα)**.

Ο Όσιος Ευστράτιος έζησε τον 9ο αιώνα μ.Χ. και καταγόταν από την περιοχή της

Ταρσού της Βιθυνίας. Οι γονείς του ήταν ευσεβείς και εύποροι και τον ανέθρεψαν με παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Όταν συμπλήρωσε το εικοστό έτος της ηλικίας του, μετέβη στον Όλυμπο της Βιθυνίας, στο Μοναστήρι του Αυγάρου, στο οποίο μόναζαν οι θείοι του. Εκεί, ακολούθησε την επίπονη και σκληρή ζωή του μοναχού. Ο Όσιος Ευστράτιος καθημερινά διακονούσε τους πάντες με πρόθυμη καρδιά και ταπεινό φρόνημα.

Οι πατέρες της Μονής διείδαν, εν Αγίω Πνεύματι, στο πρόσωπο του Αγίου Ευστρατίου τον ενάρετο βίο με τα πλούσια χαρίσματα και την ταπεινοφροσύνη. Αρετές οι οποίες καλλιεργούνται αθόρυβα στη ψυχή του αγωνιστή ανθρώπου. Τότε, μετά την κοίμηση του υπέργηρου Ηγουμένου, αποφάσισαν και τον εμπιστεύθηκαν ως Πατέρα της Αδελφότητας και του ανέθεσαν τη διοίκηση του Μοναστηριού, αναδεικνύοντάς τον Ηγούμενο.

Ο Άγιος Ευστράτιος προείδε, με τη Χάρη του Θεού, την αναχώρησή του από τα επιγεία. Λίγο πριν απέλθει από την παρούσα ζωή, κάλεσε τους μοναχούς και τους είπε: «Αδελφοί, ο χρόνος της επίγειας ζωής μου έφθασε στο τέλος του. Να φυλάξετε την παρακαταθήκη που παραλάβετε, γιατί τα πράγματα της παρούσας ζωής είναι πρόσκαιρα και μάταια, ενώ εκείνα της μέλλουσας ζωής είναι άφθαρτα και αιώνια». Μόλις τελείωσε τα σύντομα αυτά λόγια, τους ευλόγησε και τους σφράγισε με το σημείο του Σταυρού. Έπειτα, αφού ύψωσε το βλέμμα του στον ουρανό, είπε, «Κύριε, εις χείρας σου παραδίδω το πνεύμα μου».

Τέτοια παραδείγματα Αγίων, όπως του Αγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου και του Οσίου Πατρός ημών Ευστρατίου του Θαυματουργού, ενισχύουν τον καθημερινό αγώνα κάθε καλοπροαίρετου ανθρώπου, ώστε να επικρατούν ανάμεσά μας η χαρά, η ελπίδα και η εμπιστοσύνη στην πρόνοια και τη δύναμη του Τριαδικού Θεού. Αυτά είναι χαρίσματα που λαμβάνει ο Χριστιανός από το Άγιο Πνεύμα κατά την είσοδό του στην Εκκλησία με το Άγιο Βάπτισμα και το Άγιο Χρίσμα και τη συμμετοχή στη μετάληψη των Αχράντων Μυστηρίων ως εφόδιο ζωής και αφθαρσίας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου